

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felső-lamblások ide intézendők.

Szerkesztőség

I-só tízed 226-ik szám.

SZENTÉS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

Hirdetési árak:

3 hasábos petisiorért egyszeri hirdetésnél . . . 20 kr.,
hétszori . . . 15 kr.,
háromszori . . . 10 kr.
számitatik.

"NYILTTÉR"

minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásnál 30 .

Bérmentelen levelet nem fogadunk el. — Kéziratok nem adnak vissza.

A polgári leányiskola fejlesztése.

Már a mult esztendőben, éppen a nagy szünetidőben jelent meg lapunkban egy cikk, melynek tárgyát a helybeli polgári leányiskola további fejlesztése képezte s mely cikk éppen az ezen ügy által leginkább érdekelt több családapa felvilágosítására volt fordítva látott napvilágot. Azonban a szép szó elhangzott a pusztaiban — különben a polgári fiúiskola átalakulása is előtérbe lépett, tehát jobb jövő és alkalmasabb viszonyok reményében a leányiskola további fejlesztése elmaradt. Most azonban hivatalos alakban kezd előtérbe lépni a polgári leányiskola további fejlesztésének ügye. Mint értesülve vagyunk, a városi iskolaszék egy felvetett indítvány folytán magáévá tette ezen ügyet s egy bizottságot küldött ki a végből, hogy ezen ügyet tanulmányozza s javaslatát annak idejében terjessze be az iskolaszékhez. Megyénk buzgó tanfelügyelője hivatalosan értesülve e határozatról azon óhaját tudatta az iskolaszéki elnökkel, hogy az e célra kiküldött bizottság munkálkodásában ő is óhajt részt venni, minek folytán a bizottság az e héten körünkbe érkezett ügybuzgó tanfelügyelő ur szíves közreműködésével tartotta meg első ülését.

Mielőtt ez ügy tárgyalásáról szólnánk, szükségesnek tartjuk felemlíteni, hogy a polgári leányiskola további fejlesztésének, illetőleg egy vagy két osztályval való kibővítésének szükségességét két nevezetes szempont indokolja.

Az egyik indok az, hogy a leányiskola növendékeinek száma évről-évre nagyobbodik, következésképpen az intézet a leány növendékeknek szellemi és erkölcsi életszükségletét képezi, azonban a felsőbb leánynevelés csak akkor tekintendő tökéletesnek és befejezettnek, ha az intézet a törvényszabta négy évi tanfolyammal, vagyis négy osztályval bír, mert csakis négy év alatt lehet az előirt tantárgyakat kellően elvégezni. Eddig kezdettől fogva csak két osztály áll fenn, melyekben a leány növendékek minden tantárgyba belefognak, de egyet sem végeznek s így csonka, hiányos ismeretekkel távoznak az intézetből. Elvan-e érve egy olyan csonka intézetben a kitűzött nevelési cél? Korántsem, és csak sajnálni lehet, hogy sok jeles növendéknek nincs alkalma a teljes ismereteket elsajátítani mindaddig, míg a város a még hiányzó két osztály felállításáról nem gondoskodik.

A másik indok, mely ez intézet további fejlesztését kívánatosá teszi, abban áll, hogy városunk a legmagyarabb vármegye székhelye s mint ilyenhez illik, hogy a megye területén legalább egy oly intézet legyen, melyben a leányok a kellő műveltséget magoknak megszerezhetik. Ha van Trecsen, Márn a os-Sziget s egyéb megyei székhelyeknek hatosztályú felsőbb leányiskolájuk, miért nem lenne Csongrádmegyének legalább egy négy osztályú polgári leányiskolája, s miért vonjuk el a műveltség s a szükséges ismeretek forrásait éppen a magyar ajku leányoktól?

Ezen indokok érfelték meg polgári leányiskolánk további fejlesztésének eszméjét, ez indította az iskolaszéket ez ügy tanulmányozására, illetve javaslatlétet végett egy bizottság kiküldésére.

A bizottság első sorban megsejmelte a mostani leányiskola telkét, vajjon lehetne-e ott egy, esetleg még két új tantermet építeni, mert anélkül új osztályok felállításáról szó sem lehet. De bizony a telek csekély területe éppen nem engedi meg új tantermek építését — s így más megoldási módot kell keresni ez ügyben. Más részről kijelentette a tanfelügyelő, hogy a leányiskolában követett eddigi szokás, mely szerint a nevelőnőn kívül csakis óraadó tanárok működtek, tovább nem tűrhető s egy rendes tanítót kell ott a jövő iskolai évtől alkalmazni. Minthogy pedig a nevelőnő — ki egy rendes tanító helyét pótolja — és a rendszeresítendő másik tanító már egy három osztályú intézetnek is képesek megfelelni néhány óraadó tanerő hozzájárulásával, a város-

nak csak egy kis összeggel kell hozzájárulni, ezen összeg pedig részint állami segélyvel, részint a tandíj felemelésével szerezhető be, utóbbi mód pedig annál lehetségesebb, mert nincs az országban oly polgári leány iskola, melyben oly csekély tandíjat fizetne a növendék, mint éppen Szentésen. De méltányos is, hogy azok, kiknek gyermekei egy oly intézet áldását élvezik, annak fentartásához nagyobb összeggel járuljanak, mint azok, kik községi adójukkal ugy is kénytelenek hozzájárulni, ha nincsenek is leány gyermekeik, vagy ha azokat egyáltalában nem küldik ez intézetbe.

Nem tudjuk, mire fejlődik ez ügy, de biztos reményünk van, hogy ügybuzgó tanfelügyelőnk közreműködése nem lesz sikertelen, főképp oly derék iskolaszéktől támogatva, amilyennel városunk évek óta dicsekedhet. Sokkal nagyobb feladat volt, a polgári fiúiskolát gymnasiummá átalakítani s mégis sikerült, s ezen elért siker csak buzdításul szolgálhat az ez ügyben eljáró iskolaszéknek, melynek a megkezdett munkához erős kitartást és kellő sikert kívánunk.

Közigazgatási bizottsági ülés.

Csongrád vármegye közig. bizottságának f. évi december 14 én főispán ur elnökleite alatt tartott rendes üléséből alábbi néhány fontos határozatról kívánjuk lapunk szíves olvasóit tájékoztatni.

Ugyanis komoly jelentőségű ügy volt Csongrád vármegye árvászéki elnökének jelentése Dorosma város előjárósága ellen, melyben t. i. az árv. elnök hivatalos kimutatással tünteti fel azon tetemes számba felszaporodott árvászéki meghagyásokat, melyekben Dorosma város előjáróságának kellvén eljárni, nevezett előjáróság a felek nem csekély hátrányára és a közigazgatásnak határozott kárára feltűnő muladékoságot tanúsított. Már nem a mai az első alkalom, melyben Dorosma város késedelmes, sőt muladékos eljárása ellen panasz emeltetett, hanem a dolog ezuttal feltűnően élére állított, és pedig az által, hogy Zádory Károly Dorosma város jegyzője ellen a felmerült panaszok első sorban irányultak és a ki e miatt már fegyelmileg felelősségre is vonatván, a hazamos idő óta tapasztalt késedelmes eljárásnak a közig. bizottsághoz benyújtott védiratában abban kereste mentességét, hogy Dorosma város közigazg. teendői a város két jegyzőjére, az aránytalanul nagyobb rész ő reá hárulván, ők, de különösen nyilatkozó a hozzá utalt ügyeknek, a melyek között hivatali elődje által hátrahagyott nagyobb számba restantiák is szerepelnek, legjobbj igyekezete dacára is képtelen volt megfelelni; egyszersmind a védiratban jellemzett siralmas állapotoknak valóságáról való megbizonyosodás céljából nevezett jegyző ur vizsgálat elrendelését és ennek a központból kiküldött által való szakzszerű és szigorú megvizsgálását kérte. A közigazg. bizottság szemben az árvászéki részéről bemutatott tömérdek hátralelékkel és Zádory jegyző által hangsúlyozott akadályokkal a dolog miben állásának megvizsgálására, párhuzamosan a Zádory Károly jegyző ellen elrendelt fegyelmi vizsgálatral Szalay Miklós tisztánenni járási főszolgabíró mint a fegyelmi vizsgálat foganatosítására a fegyelmi eljárásról szóló törvény értelmében különben is hivatott hatósági közeget, és mellé szakértőül dr. Lakos Imre megyei árvászéki ülnököt rendelte ki.

Azt hisszük, hogy a közmondásossá vált dorosmai rendtelenségek elhárítására a közigazg. bizottság fenti határozatával csak a helyes utat választotta, melyen haladva t. i. nyilvánosságra fognak jutni végre valahára a község előjárósága széttere hangoztatott hátralelékainak valódi indokai s az esetleg hibás tényezők megbüntetésével mellett megnyugvást nyer egy a felettes hatóság, valamint különösen a türelmetlenkedő község.

A közig. bizottság másik fontos tárgyát szintén Dorosma város szolgáltatta és pedig a képviselőtestület tagjainak a minapában történt újra választása ügyében. Az igazoló választmány ugyanis a képviselőtestület rendes tagjait megválasztott egyéneket e minőségükben igazolta, míg a póttagokul megválasztott Dudás Béla, Cékus Andor, Balázs Sándor dorosmai lakosokat a póttagsági jogtól elmozdította, és pedig azon indoklással, hogy póttagok csak azok lehetnek, kik mint ilyenek (mint póttagok) a választó község legtöbb szavazatát nyerték, holott a fentebb említettek beadott szavazatok a póttagi minőség megjelölése nélkül adatván be, a megjelölten póttagokul megválasztott egyének mellőzésével póttagsági jogokat nem igényelhetnek. A szóban forgó ügy — Dorosma bevett szokása szerint méltó lévén a további felelősségre — Csongrádvármegye közig. bizottsága elé került, hol is nem jelentéktelen vitára adott alkalmat.

Ugyanis Sima F. ellenében, ki az igazoló választmány álláspontját magáénak valló alispáni javaslat mellett foglalt álláspontot, Balogh János árv. elnök azt vitatta, hogy a törvény értelmében külön póttag választásának helye nem lévén s a póttagok választó kerületenkint a legtöbb szavazatot nyert s rendes képviselői tagságra már nem juthatók egyének sorából állván elő, Dudás Bélát és társait illeti a póttagi minőség, nem pedig a különösen póttagokként megválasztott egyéneket, akikre az ily minőségben történt szavazás törvényellenes volt. A vitának ily merev ellentétei közepette Tóth János megyei főjegyző a községi törvény 41. §-ának első bekezdésére hivatkozással, mely azt mondja: a képviselőtestület választás alá eső tagjai 3 évenként hat évre választatnak — és a második bekezdésre utalva, mely szerint, 3 év elteltével a póttagok és azon rendes tagok, kik a szabályszerű 6 évet már kitöltötték, minden harmadik év végén kilépnek, azt erősítette, hogy nem egyenlő lévén a rendes tagoknak a póttagokkal való választási cyclerusa, a póttagokra külön kell szavazni, s a kik ily módon megválasztottak, azok lesznek a póttagok, nem pedig a rendes tagok után legtöbb szavazatot nyert egyének. Ezen érvelés után az igazoló választmány határozata a közig. bizottság által helybenhagyatott.

Szintén nevezetes tárgya volt a közig. bizottságnak Söhlya Antal, Bagi Imre, Bagi Mihály, Krpalek Lajos és Kaszanický Ferenc csongrádi lakosok virilis képviselői jogosultságának megállapítása, illetőleg azok némelyikének a virilis képviselői jogtól való elmozdítása iránt a fentebb nevezetteknek egymás ellen beadott felelőssége. Csongrád város is azon egészséges megyeheli nagy község lévén, hol a közéleti tevékenység és szolgálat a személyek körüli surlódásokban nyilvánul, mi sem természetesebb, hogy ilyen alkalom, minő a virilis minőség megállapítása és elnyerése, a jó szomszéd és komu stb. irigységét menten felkelti s székészámra támad az instantia, melybe aztán a megyének, minsternek tájdul bele a feje. Lásuk tehát az igaz és hamis virilistákat.

Söhlya Antalt, ki tanítói qualificatio alapján kívánta adójának kétszeres számítását s kinek ez iránti felszólamlásának az alispán helyet is adott, Szöke Ilés felelőssége a közig. bizottság a virilisták sorából kiszűrtte, mert a törvénynek azon értelem tulajdonított, hogy a tényleges tanítói szolgálat ad igényt az adónak kétszeres beszámítására, a ki pedig kántor, az nem tanító, kántortanítók pedig Lévy tanfelügyelő felvilágosítása szerint most már nincsenek vagy helyesebben szólva nem léteznek. (Engedelmet kérünk, ezen érvelés minden alapot nélkülöz — szerk.)

Kaszaniczy Ferenc szintén elutasított, mert hiteles adatokkal nem tudta beigazolni azon adómenynyiséget, mely virilis képviselőre jogosít.

Bagi Imre, Bagi Mihály Krpalek Lajos ellenben a virilisek közé bereklamáltak és pedig az alispáni határozat ellenében, mert jöllehet az illetők saját nevéükön nem is fizetnek akkora adót, mennyi egy virilistától megkivánatik, de mint dugazda öröklagok igazolt utódlai a közvetlen, — de facto — örökösödésnél fogva anyagilag azon helyzetben vannak, hogy öröklagyoiknak közterheiben tényleg részesülnek, s ha részesülnek a terheben, méltánytalan volna, őket a terhek viselése által jól megérdemelt közjogok gyakorlatától elzárni.

Ismertetni kívántuk a közig. bizottság fentebbi határozatait, melyek a községi törvény értelmezésének gyakorlati példaként tájékoztatást nyújtanak olvasóinknak a felől, hogy miként fogja fel a községi képviselőválasztási ügyekben felmerült panaszok iránt legtöbb fokozat határozni jogosult közigazgatási bizottság a törvény vonatkozó rendelkezéseit.

Megemlítjük még, hogy a közig. bizottság déli 12 órakor ülését félbeszakította, hogy d. u. 3 óratól 6-ig ülésezzen megszakítás nélkül.

A délután felmerült fontosabb ügyeket jövő számbunkban regisztráljuk.

Az intéző körök figyelmébe.

Évek óta lehetett tapasztalni, hogy városunk költségvetésébe minden évben egy igen fontos tétel megfelelő összeggel volt fölveve, az összeg a tétel fontossága miatt hűségesen lett megszavazva a nélkül, hogy ezen összeg az illető tétel effectuálására fordított volna. E tétel pedig — hogy t. olvasóinkat azonnal tájékoztassuk — a belső piac kikövetésé.

Nehogy e fontos tétel, melynek megvalósítására most is megfelelő összeg szavaztatott meg, az előbbi évek szomorú sorsára jusson s a pénz másra fordítottassék, mi városunk háztartásában már évek óta, de helytelenül dívik, szükségesnek tartjuk az ezen tétel létesítésére első sorban hivatott városi tanács figyelmét annál inkább felhívni, mert e tétel megvalósítását három fontos ok teszi kívánatosá.

Már az a körülmény, hogy a képviselőtestület évek óta készségesen szavazta meg a piac kiköveztetésére előirányzott összeget, a mellett bizonyít, hogy annak szükségességéről és hasznosságáról régóta meg van győződve. De még jobban érzi annak szükségességét a piacon áruló közönség — s onnan van, hogy már évekként azelőtt több összeállva saját költségökön köveztettek ki kisebb-nagyobb területeket. Kétséget nem szenved, hogy a piac kiköveztetése maga után fogja vonni a helypénzből befolyó nagyobb jövedelmet, ezt pedig annál inkább kell figyelembe venni, mivel a fokozatos haladáshoz a jövedelmek fokozatos szaporítása is kívánatik, ha a községi adó emelését ki akarjuk kerülni.

A második ok, mely e megszavazott tétel megvalósítását kívánja, abban áll, hogy városunk a legközelebbi tavasszal ki fogja építtetni a kövezett utat a megyeházánál végződő kongóúttól a vasuti pályaházig. Míg tehát a vasutnál megkezdik ez ut építését, ugyanakkor lehet munkába venni a piac kikövezését, mert e két tárgy szorosan függ össze egymással. Furcsán is hangzik, hogy a közt létesítése, ámbár arra nagyobb összeg kell, a jövő tavasszal azonnal kezdetét veszi, ellenben a piac kikövezése, mely égetőbb szükség s hol mindennap több ezer ember fordul meg, évről-évre elmarad, pedig az összeg meg van rá szavazva.

A harmadik ok a szépészeti szempontban keskendő. A megyeház, a templom, az ártézi kut, a ref. egyház által épített új paplak- és bérház s a majdan épülő új városház csak megérdemlik, hogy a piac ne legyen töcsák és szemétdombok színhelye, hanem tisztesség tér, melyen minden körülményre idegen megfordul s magának itéletel alkothat rendszeretünkről és szépészeti érzékünkről.

Ezeket akartuk fölhozni s az intéző körök figyelmébe ajánlani a piac érdekében. A most bekövetkezett teli időszakban a város mérnöki hivatala elkészítheti a részletes tervet, kidolgozhatja pontosan a költségvetést s az árlejtés megtartása után kora tavasszal hozzá lehet látni a munkához, csak a karat és erély kell hozzá. Részünkről nem mulasztjuk el e fontos ügyet többször fölemlíteni, hogy a képviselőtestület óhajta végre valahára teljesüljön.

Vármegyei közgyűlés.

A f. hó 15. és 16. án megtartott megyei bizottsági közgyűlésen, melyen főispán ur ő méltósága elnökölt, a következő fontosabb ügyek nyertek elintézését.

Az alispáni üdvözlés jelentés tudomásul vétele ugyan, de ezzel kapcsolatban alispán az államépítészeti főnöktől nyert értesítés alapján jelenti, hogy Dorosma város előjárása a Szeged várossal egyetértőleg építendő műtra vonatkozólag a város és a vállalkozók közti szerződés megkötését folytonosan halasztgatja, mi először káros következményű lehet magára a városra, mert a vállalkozók részéről kártérítési pörrel támadható meg, más részről becstelenségi kötelessége is Dorosmának, amennyiben ez utra nézve Szeged várossal, mely kötelezettségének nagyobb részt már eleget tett, szerződéses viszonyban áll. Azért indítványozza alispán, hogy a megye közönsége e tekintetben Doros-

ma városa iránt lehetőleg szigorúan járjon el s kötelezettségére — melyet önként vállalt — szorítsa.

Alispánnak e felszólalására a jelen volt Zádori Károly dorosmai jegyző a közgyűlés megnyugtatóására kijelenti, hogy Dorosma város nem szándékozik a kérdéses szerződés megkötésére nézve akadályokat gördíteni, mert az ügyet eddig csak az a körülmény hátráltatta, hogy a társállalkozók egyike Belgrádban időzött s annak megérkezéseig a szerződést nem lehetett megkötöni, de már e hét szombatján a szerződés meg lesz velök kötve.

Alispán — bármennyire hitelt ad a felszólalónak — nem vonhatja vissza indítványát, mert hivatalos előterjesztés folytán tette azt, és Sima Ferenc s többek felszólalása folytán határozatba ment, hogy ha Dorosma városa a megyei közgyűlési meghagyó végzés vételétől számítandó 14 nap alatt nem köti meg a szerződést a vállalkozókkal, a megye közönsége megvonja tőle az ezen műt létesítésére segélykép engedélyezett 10 évi közmunka összeget.

Az igazoló választmánynak az 1888 évre való megválasztása egyhangulag történt, amennyiben a volt tagok közfelkiáltással újból választottak meg, névszerint: Fekete Márton ügy is mint elnök, Novák József, Wimmer Károly, Temesváry Antal, Sima Ferenc, Nagy Imre, Szeder János, ifj. Bartha János és Hoffer Antal.

A törvényhatósági ipartanács következőleg alakult meg: a budapesti keresk. és iparkamara részéről kinevezettek rendes tagokul Zsoldos Ferenc fakereskedő és Bugyi Károly iparos, póttagokul Dobray Sándor és Schwarz Ignác (Csongrádról); a megye részéről megválasztottak rendes tagokul Sréter Ferenc és Eszes Mátyás, póttagokul Bányai József és Szobotka Gusztáv, jegyzőül Bartha Kálmán megyei első aljegyző.

A közig. bizottságból kilépő 5 tag helyébe szavazás után megválasztottak: Szeder János, Sima Ferenc, Halus József, Novák József és Szvoboda Ferenc — vagyis a régiék, tisztii ügyész helyettesül Réti Ferenc (azelőtt Szobotka Gusztáv volt.)

Csongrád vármegye szükségleteinek fedezésére 1888 ik évre szóló költségvetését a belügyministerium azon módosítással vette tudomásul, hogy az előre nem látható szükségletek címén előirányzott 800 frtot 500 frtra lecsökkentette s a szegvári megyeház bérlése címén 100 frt bevételt rendelt a költségvetésbe beiktatni. — A ministeri rendelet tudomásul vétetvén a helyben hagyott költségvetés mihez tartás végett kellő számú példányban az alispáni, pénztári és számvévi hivatalnak kiadni rendeltetett. A szegvári megyeház bérléséből remélt 100 frt bevételt illetőleg a minister felvilágosítandó, hogy mivel az eddigi bérlő felmondott, e című jövedelem is megszűnt, tehát e tétel egyszerűen mellőzendő. Bizony itt volna az ideje, a szegvári megyei épületet valami módon értékesíteni.

A belügyministeriumnak a betegség vagy szellemi fogyatkozás miatt munkaképtelenné vált megyei tisztviselő, segéd- és kezelőszemélyzet tagjaival követendő eljárás tárgyában alkotott megyei szabályrendelet jóváhagyása iránt kibocsátott rendelete tudomásul vétetett s csak az 1. §. azon módosítást nyerte, hogy a kért szabadságolást megtagadó alispáni határozat ellen a félnek jogában álland a törvényh. közgyűléshez felfolyamodni.

A belügyministerium Dorosma város árvapénztárának 1886. évről szerkesztett számadása alapján készült s hozzá felterjesztett mérleget tudomásul vette s a háralékos kamatok behajtása iránt teendő intézkedések eredményét f. é. december hó 30-áig hozzá felterjesztetni rendelte. Azt hisszük, hogy ez a nagyon szűken kimért terminus aligha lesz betartható.

Ugyanezen ministerium a vármegyei tisztii, segéd-, kezelő- és szolgazemélyzet tagjainak nyugdíjazásáról s ezek özvegyeinek és árváinak ellátásáról alkotott megyei szabályrendeletet jóváhagyta, mely is az 1888-ik

évi január hó 1-jével életbe fog lépni s a pénztári hivatal utasítottott, hogy 5% belépési díjaknak két éven át leendő lefizetését hivatali fizetéseikből való levonás útján teljesítse, nem különben az euekinti 2% os hozzájárulási díjakat hasonló módon szedje be. Egyszerűsített a nyugdíjintézményt igazgatni hivatali nyugdíjintézményt a tisztviselői kar és a törvényhatóság megalkotta. E választmány elnöke az alispán, akadályoztatása esetén törvényszerinti helyettese a megyei főjegyző, tagjai a nyrdíjjogosítottak választottai: Tóh János megyei főjegyző, Balogh János árvaszéki elnök és Vidovich Antal főszolgabíró; hivatalból tagjai (szavazati jogosultság nélkül): a vármegye főjegyzője, tisztii főügyész, pénztárnok, főszámvévi és az alispán által beosztott aljegyző; a törvényhatósági bizottság választottjai: Fekete Márton, Kiss Szigmond, Szeder János, Sima Ferenc, Kristó N. István, kikre a nyugdíjintézménynek vezetése és kezelése a törvényhatóság által bízott.

Csongrád vármegye törvényhatósága a nyugdíjintézmény megalkotásával nemese feladatát teljesítette s tekintve a módot, melyet a vármegye közönsége e fontos kérdésben követett, szerencsésnek érzi magát a sajtó, őszinte tisztelettel kijelenteni a tényezők irányában azon humanus gondolkodásért, melyet a vármegye törvényhatósága majdnem kivétel nélkül e közérdekű kérdésben magának vállalt.

A belügyministerium a vármegyei árvaszékhez kért napdíjas irnok ideiglenes alkalmazása és egy kindói által rendszeresítése tárgyában a legközelebbi közgyűlésből hozzá intézett felterjesztésre végleges határozatának kimondása előtt felhívta a vármegye közönségét, hogy az ezen állomások kívánta javadalmazásoknak honnan leendő előteremtését eszmecsere tárgyává tévén, az iránybani határozatát az alap kimutatásával egyetemben terjessze fel.

A vármegye közgyűlése — tekintettel azon körülményre, hogy míg egyfeől a kért állomások felállítására az árvaszék növekedő munkahalmozottsága által konkrét szükségként van előállítva, mely elől sem morális, sem pedig az árvák és gondnokoltak anyagi érdekeinek védelmében rejlő elutasíthatatlan indokok miatt kitérni nem lehet, addig másfeől az ezen állások felállítására megkívántó javadalom előállítására a vármegye törvényhatósága bevételii forrással nem rendelkezik, mert külön e célra felhasználható alapja nincsen, a vármegye közönségének közterheli gyarapításához vármegyei pótdadó alakjában hozzáfolyamodni pedig az általánosán érzett súlyos közteherviselési viszonyok között politikailag eszélyes dolognak nem tartja, — feliratban felkéri határozza a belügyministeriumot, hogy az elodázhatlanul szükséges állomások létesítését, melyek 1110 forint kiadást igényelnek — az állam hozzájárulása mellett elhatározni kegyeskedjék.

Az idei dohánybevéltásmál közreutkódásra kiküldendő politikai biztosokat, miután a beváltási turnus f. évi december hó 12-én kezdetét vette, tehát a politikai biztosok kirendelésével a közgyűlésre várni nem lehetett, alispán ur a közgyűlés jóváhagyása reményében kirendelte, és pedig Lászlófy Lászlót Csongrádra, ifju Temesváry Antalt Csanyra és Burg Dénest Szegedre. Az alispán urnak a szükség követelte fenti intézkedését a törvényhatósági közgyűlés tudomásul vette.

Ugyanezen ügyben keseredetten szólt fel Rác János bizottsági tag, ki személyes tapasztalatból kénytelen panaszkodni: hogy a dohánytermelő a kirendelt politikai biztosoknak semmi hasznát sem veszi; mert ezek a politikai biztosok nem azok az emberek, a kik a fiáncbiztossal lépten-nyomon összehittközésbe jövő dohánytermelőnek legjogosultabb érdekei védelméül támogatást nyújtanának.

Bizony — folytatja felszólaló — a szegény dohánytermelővel a kincstár közegei embertelentül, gorombán bánanak, az embert minden ok nélkül széltére hosszúra lehurrogatják, s ha a mázsálást ellenőrizendő a mázsá-

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCAJA.

AZ ÖRÖKÖS.

Elbeszélés.

IRTA: CSUPPAY FERENCZ.

(Folytatás.)

— Fekete ur, legyen szives a gróf urat egy pár hölgynek bemutatni. Táncolni szeretne.

— Oh kérem, ezer örömmel!

Fekete Frici büszkén haladt a gróffal s be is mutatá több helyen. A gróf mindenütt szót keveset, ügyesen társalgott, majd felkért egy hölgyet táncra.

Fekete Frici Rávainéhez ment vissza s minden áron igyekezett volna tőle a gróf felől valamit megtudni, de nem sikerült. Amit Frici barátjának beszélt, igaz volt ugyan, de már régen történt; Fekete Frigyes ur még akkor nem szerepelt, s csak ő is úgy hallotta, de azért úgy beszélt a dologról, mintha legjobban volna értesülve.

Tánc után Kerény Rávainéhez tért vissza s beszélgetett vele. Frici belátta, hogy hiába minden, nem bír a gróffal, oda hagyta Rávainét; átkozta a vasutat, miért nem volt valami karambol azon a vonalon, melyiken Kerény jött. Minden tervét halomra dönti.

Majd Rávainéval táncolt Kerény s a tánc alatt engedelmet kért, hogy más nap tiszteletét tehesse. Minden illemlen túl járt ugyan ez, de ha Rávainé ezt elfogadta s Kerény megengedhetők tartá. . .

E tánc után a gróf Rávainéval több szót nem váltott. A terem többi részeibe ment, mindenkivel megismerkedett, mindenkivel táncolt: egész megkedveltette magát. Senkivel sem tett kivételt, senki sem mondhatta, hogy lebilineselt volna a grófot, mert az mindenkihez egyaránt szives volt.

— Hát Ilon és Gyergyai hol voltak? Ők gem törődtek azzal, mi történik a teremben, nem hallották s nem is tudták, hogy miről beszélnek: egymást mulattatták. A gyermek Ilon oly örömmel hallgatta Gyer-

gyainak minden szavát, oly boldognak érezte magát; s viszont Gyergyai is el volt bűvölve Ilon szépsége és kedves modora által.

Az egész bál alatt úgy szólván mindig együtt voltak. Fel is tűnt sokaknak ez, de sokkal jobban el voltak foglalva a gróffal, s így Ilont és Gyergyait hamar feledték . . .

IV.

Kerény Jenő gróf a bál után való napon csakugyan megjelent Rávainénál, a ki egyedül fogadta őt; Ilon nem volt mellette.

— Üljön le gróf ur.

Kerény a pamlagon foglalt helyet, Rávainé szemköztült vele.

— Óhajtottam tiszteletemet tenni — kezdé Kerény. S bár későn, de fogadja nagysád őszinte részvéte- met — mert még tegnap sem tudtam, hogy férje meghalt. Ma értesültem róla. Szegény! Ki hitte volna, hogy én tudlém őt!

Hideg guny rejlett e szavakban, mit Rávainé észre is vett s fagyosan felelt:

— Férjem csakugyan meghalt. Köszönöm részvétét.

— Egyre kérem nagysád. Igaz, hogy régi ismeretségünk 13 évre megszakadt, de ne engedjük azt egészen feledésbe merülni. Engedje meg, hogy régi ismeretségünket megújítsuk, s legyen ennek első jele az, hogy nevén szólíthassam.

— Nagyon könnyen hívőnek gondol, ha ily hamar erre kér fel. Igaz, tegnapi megjelenésekor kissé elfelejtkeztem magamról, de most már meggondoltam magam. Azonban jól van, szólítson Teréznek. Megengedem.

— Köszönöm Teréz. Bár 13 év alatt sokat felejtethni, de kegyedet sohasem tudtam feledni. S ha 13 éve nem nyerhettem meg azt, mit annyira óhajtott akkor s óhajtok most is, talán megnyerhetem most? . .

— Ön kezemet kéri?

— Igen, ez volt minden vágyam.

— Gróf, midőn először kezemet kérte, emlékezhetik, hogy vetélytársa is volt: Rávai. Akkor ön lett a vesztes. Nem gondol ilyenre most is?

— Oh, talán ismét késő? Az nem lehet! Legyen

bár minden akadályt elem gördítve, én mind elhárítom azt, hogy kezét megnyerhessem.

— Tizenhárom év alatt sokat feled az ember . .

— Én nem feledhetem kegyedet, Teréz. Soha!

— Gondolja meg: a szerelem két ember között keletkezik; egyik feled, másik nem. Így már nem szerelem az.

— Hisz kegyed szeretett akkor! . .

— Akkor . .

— S most már nem?

— E kérdésre már feleltem. Feled az ember! Komolyabbá tett az idő, gróf. Aztán, látja, én nagyon szegény vagyok.

— Nem Teréz, nem! Az nem lehet! De legyen ugy. Nem az első fellobbanás hevével szeretem ugyan, de szerelmem annál tisztább, s egyedül azért óhajtom kezét elnyerni; oh ne tagadja meg!

— Látom, úgy beszél, mintha vagy nem hinné szavaimat, vagy pedig mint az oly ifju, ki még sohasem volt szerelmes és ábrándozik. Tudja gróf, az ábrándozás nem vezet jóhoz. Nagyon csalékony.

— Ne gunyoljon ki Teréz. Ne tegye azt! Mondja, remélhetek-e másodszor, ha először csalódtam?!

— Ismeri ön férjem végrendeletét? kérdezte, egész másra vive át a társalgást Rávainé, kit utatott már a Kerény szerelemvallomása.

— Nem ismerem.

— Ugy megmutatom önnek. Rávainé egyik szekérből okiratot vett elő s átnyújtá azt a grófnak.

Olvasás közben a gróf arcán sajtáságos mosoly, harag s majd a megelégedettség mosolya látszott.

— S kegyed azt mondja Teréz, hogy szegény?

— Igen, joggal mondhatom.

— Hisz ez a végrendelet mit sem ér! S csodálom, hogy ön még ezt nem támadta meg!

— Minek? Hogy perköltségbe keverjem magam?

Ami a végrendeletkező akarata volt, azt nem lehet megváltoztatni.

— Oh nem, asszonyom! Ez a végrendelet nagyon könnyen megsemmisíthető. Fiát senkiinek sem lehet kitagadni. Legalább jelen esetben nem.

(Folyt. köv.)

HIREK.

hoz valamivel közelebb férközik, vagy az eredménynek helyesen történt bejegyzését megdöntendő a beváltó tisztek jegyzékébe merészel tekinteni, utóbbit nyersen elutasítják, visszavonulásra késztetik, — s a fináncisztségük ezen önkénykedése és minősíthetetlen bánásmódja ellenében a dohánytermelő érdekeit a jogosult határokon belül védeni köteles politikai biztosoknak ezen panaszolt bánásmóddal szemben összes törekvése abban áll, hogy szépen meghunyászkodva „falat támaszt” és „napot számít.” Hozzájárul ahhoz, hogy a kiküldött szokott politikai biztosok nem elég szerencsések, hogy a dohány minőségének megkülönböztetése terén vagy az eljárás szabályok körül némi szakértelemmel, illetőleg jártassággal dicsekedhessenek. Szólv ugyanazért a maga részéről hathatósabb védelmet kér.

Stammer S. sajnálja a panaszolt tények megtörténtét, azonban ez ellen nem ezen közgyűlés termében van helyén felszólalni, hanem ott a helyszínen a beváltásnál, a hol a netalán megessét sérelem iránti panasz jegyzőkönyvbe vétetvén az illetékes helyen orvoslást nyerne; hiszen a politikai biztosoknak az az utasításuk, hogy a dohánytermelők érdekeit képviseljék, a panaszok tehát náluk nyújthatók be s ha a fél indokolt kérése előtt kitérnek, akkor lenné helye ellenük e közgyűlés előtt panaszolkozni.

Csemegi Antal főszolgabíró a bajt abban látja, hogy a működésre kiküldött politikai biztosok az eljárás utasításokkal ismeretlenek lévén, a védelmet egyes esetekben nyújtani nem is képesek; ugyanazért indítványozza, hogy kérsék meg feliratilag a pénzügyminis ter, hogy az eljárás utasításokat kellő számu példányban hivatalból bocsássa a politikai biztosoknak használatára leendő kiadás végett a törvényhatóság birtokába. Végül az alispánnak azon kijelentése után, hogy jövőre egy is maga a törvényhatóság közgyűlés lesz hivatal a politikai biztosokat választani — mert most csak az idő rövidsége miatt kellett az illetéket kiuevozni — ezen kellemetlen ügy tárgyalása befejeztetett.

Kossa László megyei joggyakornoknak a megye közönsége által megajánlott 100 rti segélydíjat a kor many engedélyezte.

A belügyminiszterium Tóth József dorosmai lakosnak Dorosma város képviselőtestületének f. é. 86—100 számok alatt hozott s a megyehatóság által helyben hagyott határozatainak megváltoztatására célzó felebbezését elutasította részint azért, hogy a határozatok határozatkepes közgyűlésben hozattak, részint hogy ezen határozatok oly közg. teendők körül forognak, melyeknek már eredményei vannak s így a kérdéses határozatok megsemmisítésével nagyobb kárt szenvedett volna a községi közigazgatás mint azon vélt baj, melynek meg orvoslását felebbező szorgalmazza. De mivel a felebbezésben tárgyi kifogások is tétetnek, a belügyminis ter ajánlja a megye közönségének, hogy ezen határozatokat érdemileg vizsgálja fölül. Ennek következtében a közgyűlés a községi iskolaszék megválasztására vonatkozó 92-ik, a községészségügyi és pénztárviszsgáló bizottság megválasztására vonatkozó 93-ik és a paptanyai építletek helyreállítására vonatkozó 97-ik sz. határozatokat Kiss István dorosmai plébános informált s az alispánnal intézett magánlevelének felolvasása után a felebbezésnek elutasításával a belügyminis teri rendeletben fog lalt indokok szellemében helyben hagyta.

Az újonállítas keresztülvitelére ugyanazok a hivatalos közegek küldettek ki, kik ezen ügyben rendszeren működni szoktak.

A lovató bizottság szintén a tavalyi mód szerint alakított meg azon elteréssel, hogy Csongrádra az el halt Krpalek helyére Szarka Mihály járásbíró küldetett ki.

Az országos nőiparegyesület felhívására a megye közönsége 50 frrtal az egylet alapító tagjai sorába lépett, tagok gyűjtésével pedig a járási főszolgabírák bizattak meg.

Pest-Pilis-Solt-Kiskun megyének az éves cselédek felmondási és szorgoldási idejének megállapítására alkotott szabályrendelete hasonló munkálat kidolgozása és a törvényhatóságok annak idejében leendő betervezésé iránt az alispán elnöklété alatt Halus József, Sarkadi N. Mihály (polgármester), ifjú Bartha János, Szeder János, Kovács Imre és Wimmer Károly bizottsági tagokból alakított küldöttségnek kiadott.

Beregh és Ugocsa vármegyéknek a törvényhatósági tisztviselő nyugdíjalapja javára jövedelmezendő állami sorsjáték rendezése tárgyában a belügyminis teriumhoz intézett felirata pártoló felirattal támogatni határozatott.

Szentes város módosított szabályrendelete a rendőrség létszámának 10 gyalogos rendőrrel való szaporítása mellett törvényhatóságilag jóváhagyatott.

Mágoos községnek a települők iránt alkotott szabályrendelete a már egyszer megjegyzett, azonban ki igazítatlanul hagyott hibáknak pótlása végett újból vizs zautasított.

Ezzel az első napi közgyűlés d. u. 1 órákor véget ért. A másnap folytatott és befejezett közgyűlés ismer tetését jövő számunkban közöljük.

Világfolyása.

Mióta az orosz csapatmozgalmakról az első említés történt, egyébről sem beszélnek a hírlapok és olvasóik, s méltán, mert ismerve azt a szoros érdeket, mely ugy birodalmunkat mint Oroszországot a balkáni félszigeten alakult államokhoz fűzi, egy az érdekelt felek közt kitörő háboru éppen nem tartozik a lehetetlenségek közé.

A legérdekesebb újság ez időszerint az, hogy a „Ruszkij Invalid” című hivatalos orosz katonai szaklap legújabb cikkében azt fejtegeti, miszerint nem Oroszország lép föl támadólag a határon, hanem Ausztria-Magyarország és Németország, miért is Oroszország egyenesen kényszerítve van a védekezés előkészítésére. — A nevezett orosz lapnak e tárgyban való nyilatkozatát, mivel arról lapunk zártkörön értesültünk, térszüké miatt jövő számunkban közöljük.

— **Vasutügyi bizottságunk** nem hasztalanul járt Baross Gábor közm. és közlek. minis ternél, amennyiben a hiányos kavicsállással ellátott vasutunk számára még szükségessé vált kavics szállítása körülbelül 3 frrtal kevesebbre fog kerülni köbméterként mint a vas utépitéskor történt szállítás, miáltal nagyobb mennyiségű szállításhoz tetemes megtakarítás eszközölhető. Ugyan az a küldöttség, amennyiben élén városunk polgármestere, tagjai pedig Onody Lajos főjegyző és Sima Ferenc városi képviselők voltak — a városi adósság convertálása ügyében a „Magyar leszámoló bank” igazgatóságával is tárgyalásba bocsátkozott, mely hajlandó 5.55% és 97 arfolyammal számított értékpapirokban nagyobb kölcsönt adni. Azt hisszük, hogy ennél kedvezőbb pénzműveletet is lehetne eszközölni.

— **Helybeli dal- és zeneegyletünknek** mára kítű zött hangversenyt melegen ajánljuk a művelt közönség figyelmébe és pártolásába.

— **A szentesi evang. egyház** legutóbbi tanácsülésében a lelkes többnemű értékes ajándékot jelentett be, melyekben az egyház egész váratlanul részesült. Mindenek előtt a jótékony *Gusztáv Adolf* egyesületnek minap *Nürnberg* városában megtartott közgyűlése az egyháznak egy értékes urvacsorái szent kelyhet, oltárterítőt és kehelykendőt küldött. Ugyancsak a loptószentmiklósi ev. egyház előjárói egy díszes uraszkali borkamrát ajándékoztak. Az egyháztanács mind ezektől jegyzőkönyvileg mondott a nemes adakozóknak *Isten* áldásának kívánása mellett forró köszönetet.

— **Kaszinó testületünk** jövő évi január hó első felében saját helyiségében az első felolvasási estélyi szándékozik rendezni. E hónapról részint a dalárda által rendezett hangverseny, részint a következő ünnepek miatt maradt el az első estély rendezése.

— **Meghívás.** A helybeli polgári, iparos- és gazdasági körben e hó 18 án d. u. 4 órákor tartandó felolvasásra a kör tagjai ezzel meghívhatnak. — Az elnökség.

— **Lapunk tisztelt olvasói** a mai számmal kettős regénymellékletet kapnak s még egy-két közlemény után a regény azon részébe jutunk, hol cezult egészen végig az eddig felsorolt személyek lázas működése kezdődik. E résztől kezdve — bátran mondhatjuk — lapunk t. előfizetői s olvasói türelmetlenül fogják várni a regény megjelenését; a kiadóhivatal pedig törekedni fog e türelmetlenséget gyakori kettős regénymelléklet kiadásával kielégíteni.

— **Új artézi kutra** lehet kilátás az alsópárti lakosoknak, amennyiben értesülésünk szerint Schweizer Hermann újonnan épített nagy gőzmalma érdekében egy artézi kutat szándékozik létesíteni. Vajjon a szép szándék beteljesül-e, azt természetesen nem tudhatjuk.

— **Beküldetett.** A róm. cath. egyháznál f. hó 22-én megtartandó egyháztanács-tagok választása körül nagyban folynak a korteskedések. A „kiseri párt” az egyháztanács mostani vezérférfiát, kik évtizeden keresztül annyi buzgalommal szolgálták az egyház ügyeit — teljesen mellőzni akarja, hogy az egyháztanácsban önálló gondolkodású, értelmes emberek minél csekélyebb számmal legyenek. A jobb érzelmeik szintén csoportosultak és a régi érdemeket méltányolva a jelenbeni egyháztanácsra annyira szükséges felrfrissítést tartották szem előtt. E párt oly egyénekben állapodott meg, kiknek multjok, jellemök, egyszerűségük és társadalmi állásaik teljes biztosítékot képeznek az egyház ügyeinek jó és tapintatos vezetésé iránt. Bizton hisszük; e párt jelöltjei kerülnek ki győztesen a választási harcából, ezt az egyház érdekéből óhajtuk és melegen ajánljuk e névsort: Aradi Kálmán, Bartuc János, Bálint József, Csernus Kovács József, Csik Kovács József, Dömsödi Imre, Dömsödi János (éplítő), Dömsödi József, Fekete János, Gombos György, Gombos József, Hofer Antal, Hajdu György, Kátai Pál János, Körögyi József, Kreis József, Mácsai András, Mácsai Ferenc, Mezei Pál, Mezei János, Molnár Farkas József, Négyesi Péter, Orosz Antal, Pataki Imre, Pataki József, Pataki Lajos, Pádár Antal, Pásztor János, Piti Antal, Piti Imre, Piti Pál (vásárszéli) P. Bartha József, Plesznik Antal, Stammer Sándor, Taucsik József, id. Temesvári Antal, id. Váradi Lajos, Vass Imre, Varga Ferenc n — — — — — (E névsorból e lap szerkesztője a beküldő tudtával saját nevet kitérte, részint nehogy e közlemény a szerkesztő művének tartassék, részint hogy a választásnál az ő személye minden kombinációból kihagyassék — van e lap szerkesztőjének anélkül is elég tisztelhetli hivatala s annál több teendője és vele járó kellemetlensége, nem kér s nem vállal többet belőle. Szerk.)

— **Városunk ipartestületi előjárósága** e hó 15-én rendes ülést tartott, melyből egy igen szomorú tény kell constatalnunk. t. i. azt, hogy az ipartestületi pénztárnak által betervezett kimutatás szerint 523 iparos közül csak 53 önálló iparos tett eleget tagsági díjkötelezettségének s mintegy 500 frtnyi követelése van az ipartestületnek saját tagjain. Az előjáróság hasztalan figyelmeztette az illetéket kötelességeik teljesítésére, hasztalan küldte hozzájuk a szolgát, kinek a fáradságáért csekély 2 kr. járt volna a hátralékosoktól, most már kénytelen a végesszközöz, a végrehajtáshoz folyamodni, mely ügyben a megkeresés tegnap küldetett meg a tanácsnak. Meg kell jegyezni, hogy alacsonyabb tagsági díj — negyedévenként 25 kr. — nincs az egész országban. Szomorú, de való.

— **Egy helybeli iparos**, ki nemcsak segédjének munkakönyvét nem akarta a törvény értelmében kitölteni, hanem már több ízben oly magaviseletet tanúsított az ipartestület hivatalos helyiségében, hogy legutóbb kénytelen volt a jegyző rendőrt küldeni, a legutóbb megtartott ipartestületi előjárósági ülésben 20 frrt pénzbírságra ítéltetett. Ezen esetet az illető nevének elhallgatásával azért hozzuk fel, hogy jóakarólag figyelmeztessük az iparos osztályt, miszerint az ipartestület hatósági jogokat gyakorol s ha valaki az előjárósággal vagy annak tisztviselőjével gorbombáskol

dik, oly kihágást követ el, mely büntetést von maga után, mint a fentebbi eset bizonyítja.

— **Szokott közönyösség** mellett ment végbe e hó 7-én az iparhatósági megbízottak választása, amennyiben értesülésünk szerint mindössze 5 szavazat adatott be. Megválasztottak: Vass Lajos, Tihanyi Ferenc, Jakó Mihály, Szökő István, Kolpaszky János, Tancos Lajos, Plesznik Antal, Füst Molnár Ferenc, Varga Imre, Szatmári Lajos, Paksi István, Molnár Bálint, Vecseri Sándor, Tóth József, Varga Imre, Soós Ferenc, Nagy Ferenc (sómérő), Kovács János (husvágó), Bugyi Antal és Nyiri Gerzon; pottagokul pedig Szépe Kálmán, Stojanovits János, Kanász N. Antal, Szrenkányi Lajos és Csillag Ármín.

— **Táncmulatság** rendez a helybeli asztalos iparos ifjuság jövő évi január 7-én a városi vendéglő nagy termében, melynek tiszta jövedelme az iparos ifjak képző és segélyző egylete javára esik. Ezen első farsangi mulatságot melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

— **Sok bajt okoz** a rendőrhivatalsnak a talicskák ellen alkotott városi szabályrendelet, mert — mint halljuk — száznál több lakos — férfi és nő — lett beidéve ezen rendelet áthágása miatt. Ija, ilyen gyönyörű utban hajoz az olyan szabályrendeletet megtartani, mert ugyan hogyan tolja most valaki a talicskát a kocsiuton, mikor egy kocsi kerek is elmerül? De azt mondják e szabályrendelet alkotói és barátjai, hogy tessék a terhet hátton vagy fején cipelni. Próbálja csak meg, a ki tanácsolja, városnak kopott és sártól sikamlós járdáin terhet viinni akár fején, akár hátán, mikor teher nélkül is az ember lába úgy jár, mintha török betűket írva vagy lábrángatózásban szenvedne! Tessék a járdák tisztán és jókarban tartásáról valamint kiszélesítéséről, avagy az utak kiköveztetéséről gondoskodni, akkor lehet végrehajtani az olyan szabályrendeletet, de addig nem.

— **Ismét Vince Péter** fogja a jövő évben az éjjeli világosságot városunkban terjesztetni, még pedig olcsóbban mint ez évben, holott a láng magassága egy félcentiméterrel magasabbra van előírva. Nem sajnálja a közönség tőle a hasznot, de azután legyen világosság!

— **Meleg Sándor** 56 éves özvegy ember a nagyhegyi szőlőben Meleg Zsuzsanna kamrájában, hol lakott, e hó 14-én délelőtt halva találtatott. Az ajtó be lévén zárva, azt be kellett törni. Hogy mi okozta halálát, fivére Meleg József, ki az esetet bejelentette, nem tudott felvilágosítást adni, miért is a holttest felboncolása rendeltetett el.

Gazdasági és üzleti értesítés

Szentes, 1887. december 16.

A két napig tartó fagyos napot ma ismét erős, sáros idő váltotta föl, folytatása a hat hét óta tartó járhatlan ros utaknak; borzasztó unalmas egyáltalán gazdára, kereskedőre és minden rendű halandóra.

Piaci forgalmunk leginkább hízott sertésekből állott, melyeket tiszta vágásra és csakis helyi szükségletre 38—40 krrért vettek kilogramonként.

Buzából kevés volt a hozatal, mit a járhatlan ros utaknak és a szállongó háborus híreknek lehet tulajdonítani. Eladók magas árakat követelnek, vevők pedig — tekintettel a budapesti árakra — csak korlátozott árakhoz vannak utasítva. A buza ára a mult héthez képest 5—10 krt emelkedett.

Buza munként 6 frrt 20 kr. — 6 frrt 25 kr.
Arpa (köböllel) 4 frrt., mm. 4 frrt 60 kr.
Kukorica (köböllel) 4 frrt., mm. 4 frrt 60 kr. — 4 frrt 50 kr.

Zab (köböllel) 3 frrt 20 kr., mm. 5 frrt 25 kr.
Ó-szalonna 48 frrt, új szalonna 40—42 frrt.
Egy pár hízott lud 4 frrt 50 kr. — 5 frrt 20 kr.
Egy pár sovány lud 2 frrt 20 kr. — 3 frrt 10 kr.

882/v. 1887. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 5415/1887. számú végzése által Magyar Veron szegvári lakos javára Magyar János szegvári lakos ellen 73 frrt 33/4 kr. tőke, ennek 1872. é. január hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 42 frrt 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felölt és 310 frrt becsült 2 kövér sertés és 50 m. mázsa buzából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5648/1887 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szegváron, alperes lakásán leendő eszközésére 1887. ik évi dec. hó 23-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitéve- tik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen 1887. évi dec. hó 12. napján.

Végh Sándor,
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Figyelmeztetik a közönség, hogy a hetivásárookra kihajtandó szarvas-marha, burju, ló, csikó, sertés, juh, kecske, szóval mindeuféle lábas-jószág helyben is csak egy névvel ellátott járattal (passussal) állítható ki eladásra.

A ki a helybeli hetivásárokon jószágot árúsítani akar, tartozik előre járattal váltani és azt magával a hetivásárra kivinni — eladás után pedig a vevő nevére átírni.

Ki ezen törvényes kötelezettség ellen vét, szigoruan meg fog büntettetni.

Szentes 1887. december 15-én.

Rendőrkapitányság.

Farbiger, schwarz- und weiszseidener Atlas 75 kr. Meter bis fl. 10.65 (in je 18 verschiedenen Qualitäten) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei ins Haus das Seidenfabrik Depot **G Henneberg** (k. o. k. Hofliefer.) in Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. (3)

75 krajczárért

egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányú ellenzéki kis képes politikai napilapot járathat: a

KIS UJSÁG-ot,

mely Budapesten Wodianer F. és Fiai bpesti könyvnyomdász, könyv- és hírlap-kiadóhivatalában jelenik meg.

A „Kis Ujság” nemzeties ellenzéki politikát követ, szívos kitartással, laukadatlán erélylyel küzd a hazai boldogságért s a hofenftartó magyar faj uralmáért.

A „Kis Ujság” nagy gondot fordít, hogy olvasóinak igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híret napokint híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép kivitelű képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdekfeszítő, — többnyire a a fővárosi életből merített, — regényeket közöl, a melyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva.

Előfizetési árak félévre 4:50; egy negyed évre 2:25 és havonként 75 kr.

Mutatvány számok bárkinek ingyen küldetnek.

gósítás esetén rendelkezésre álló szekerek összeírását, mint minden évben, ugy most is a legsürgösebben fogamatosítsák s ide vonatkozó jelentésüket haladéktalanul terjesszék fel a miniszteriumhoz.

— **A cárné varrógépe.** Az orosz társaság hölgyei ép oly elmes, mint fényes módon akarják kifejezni közövelüket a cárné nek, a miért oly élénk részt vesz az orosz házi ipar érdekében. A cárné számára ugyanis egy varrógépet rendeltek meg, melynek árára gyűjtést rendeztek. A gép egészen ez-tből van készítve, igazi aranypántokkal. Metszetek és drága kövek díszítik. A szekrény födele, melyben a tulajdonképeni gép van, az orosz császári koronát ábrázolja; az összes varrókészletek, az olajtartó, a kulcs stb. gazdagon vannak díszítve ékszerekkel. A cárné, mint igazi dán nő, nagyon jártas a finem kézimunkákban s a varrógép kezelésében. Az ajánlédék bizonyára nagy örömet fog neki szerezni, s azt hisszük, bármely olvasónk is szívesen fogadná kriszkindlirre.

— **Férje miatt** Magdeburg mellett, Offleben állomásnál, megrendítő eset történt a napokban. Pszeikovszky orosz hercegnő kiugrott a vasuti kocsiából, mikor az robogott tova. A hercegnő Genuából volt utban haza Moszkva felé. Az utasoknak feltűnt folytonos nagy szomorúsága s többen látták, hogy mikor látszólag nem figyeltek rá, könyeit törölte. A hercegnő súlyos sérülést szenvedett s nem is utazhatott tovább, beszállították a magdeburgi kórházba. Itt kiderült, hogy azért követte el az öngyilkossági kísérletet, mert a férje elmebeteg lett s ezt a csapást az érzékeny szívű hercegnő nem bírta elviselni.

Felelős szerkesztő és laptulajonos: **Balázsovits Norbert.**

— **Ehénveszett ló.** Az emberi gondatlanságnak különös módon esett áldozatul a napokban egy olasz katonatiszt lóva. A tisztet áthelyezték Párisból Genuába s utazásakor a lovat rábízták a vasuti állatszállító kocsi felügyelőjére. Ez a lovat be is vezette egy kocsiába, de időközben hirtelen felváltották s mikor a tiszt Genuába megérkezett, nem találta sem őt, sem a lovat; a hadnagy ur ugyancsak lármázott, de biz' annak nem volt fogalmátja, a ló nem került elő. Végre is kénytelen volt a vasuti társaság az elveszett ló árát megfizetni. A dolog azonban annyira bosszantotta az érdekelteket, hogy nem hagyták annyiban s a kiterjesztett vizsgálat napfényre hozta, hogy a szerencsétlen állat egy mellékvágányon levő kocsiában kínlódott nyolc napon keresztül, de mire ráakadtak, ugy járt, mint az egyszeri cigány lóva: épen ekkor mult ki éhen, mikor má megszokta volna a koplalást.

Százhetéves ember. A napokban a gyalni főszoigabírói hivatalba egy hatalmas alakkal bíró öreg ember lépett be és előadta, hogy ő azért jön, mert azzal vádolják, hogy marháat a szomszédban legeltette. A főszoigabíró kérdi tőle: „Hány éves?” Az öreg tisztja, csengő hangon felelte: „Százhet éves vagyok, uram.” A hivatalban utánna jártak, hogy igazat mond-e az öreg, és csakugyan kitűnt, hogy az erőteljes aggas tyán 1781-ben született Hidegzsamos, Gyula mellett levő községben, a hol most is lakik. Neve Vidreán Mihaliu. Azon a környéken különben nem ritkaság a százéves ember. A havasi balzsamos levegő és a Hidegzsamos kristálytisztá vize hosszabbítja meg a havasi lakosok életét.

— **A honvédelmi miniszter.** rendeletet intézett valamennyi törvényhatóságához, hogy az 1888. évre szóló katonai lőösszeírást és lőosztályozást, valamint a moz-

Előfizetési felhívás!

A jövő január 1-én új előfizetést nyitunk a

MAGYAR MERCUR

című közlönyre.

A Magyar Mercur tíz éves fennállása és különösen az utóbbi időben példátlanul gyors elterjedése azt bizonyítja, hogy e közlöny a magyar olvasó közönség kívánságait és igényeit nemcsak megértette, hanem azokat teljes mértékben kielégíteni is tudja.

A Magyar Mercur jövőre is, mint eddig, a magyar tökéletes közönség független közlönye leend, mely feladatának fogja ismerni, tárgyilagos tájékoztatást nyújtani az értékpiacon mozzanatairól.

Igyekszik fogunk állandó rovatainkat gyarapítani és a lap kiállítása körül is celszerűnek mutakozó intézkedéseket életbe léptetni.

Sorsolási értesítők tartalmasság és pontosság tekintetében mi kívánni valót sem enged és bátran állíthatjuk, hogy már e tekintetben is a Magyar Mercur fölöslegessé tesz minden más hasonló értesítőt. Minden huzárnál nemcsak a megtartott huzár eredményét közöljük, hanem rendszeren a hátralékok kimutatását is, a mivel jó szolgálatokat vélnék tenni olvasóinknak.

A szerkesztői áizenetek rovataiban előfizetőinknek ingyenes információt adunk minden hozzánk intézett kérdésben; ugyanitt adjuk meg a választ a sorsjegyek huzásainak reviziójára vonatkozólag.

A biztositási rovatban feladatunk tisztán a közönség érdekeit megóvni. Ez okból felvilágosító közleményeken kívül készséggel adunk magánértesítést is bármely biztositási kérdésben, az áizenetek rovatában pedig konkrét kérdésekre adunk választ.

Egyéb rovatainkon kívül, a melyekben a pénz- és értékpiacon újdonságait és vasuti ágyeket tárgyalunk, rendszeren egy-egy nagyobb cikket is közlünk. A tőzsdéi viszonyokat szintén külön cikkben méltatjuk.

Dacára a lap tartalmi gyarapodásának az előfizetési ár marad a régi.

Előfizetési feltételek:

Budapestben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
Egész évre — — — — — 2 frt.

A Magyar Mercur
szerkesztősége és kiadóhivatala
Budapest, Hatvani-utca 15.

!!A legujabb!!

borkezelési rendszer szerint kezelt saját termésű új borait ajánlja — lepecsételt üvegekben és hordó számra — a legolcsóbb áron Szentesen Dobray Sándor kereskedő s bortermelő.

Dietrich és Gottschlig
csász. kir. udvari szállító
thea- és rum-kereskedése
BUDAPEST.
Szives tudomásul!

Az ideit kávé-árak, dacára a csekély minőségnek, a szájk aratás következtében folyton emelkednek, ellenben a thea aratás, az illatos finom minőségűekből igen bő volt. Elkéintve attól, hogy a thea sokkal egészségesebb élvezeti szer mint a kávé, emelől fogva ma a thea élvezete sokkal olcsóbb mint a kávé.

Dus választéka az ideit aratású theáknak. — Jamaikai és braziliai rum, cognac, finom pezsgők, első minőségű magyar cognac, eredeti hollandi és francia liqueurök, theás edények, francia pálinka sóval és sónélkül. stb.

Gyors és pontos kiszolgáltatás.
Árjegyzékek kívánatra bárhova is ingyen és bérmentve.

ÉRTESETÉS.

Alólirott tisztelettel hozom a t. e. örlető közönség tudomására, hogy a vásártéren levő, **30 év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő, Tóth József birtokát** képezte

első szentesi „nagy gözmalom”

megvettem.

Malmom a legjobb őrlő szerkezettel van ellátva, mely által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. örlető közönség minden irányú igényeinek a legjobban és legpontosabban megfelelek.

Minden nemű őrleményt elfogadok oly formán is, ha azzal megbizott nem küldetik, mely által a t. örlető közönség az idővesztéségtől meg van óva.

Az ily őrlemények pontos és hiány nélküli átszolgáltatásáért felelősséget vállalok.

A n. é. közönség pártfogását kéri:

Tóth Árpád,
gőzmalom-tulajonos.

Nem tetsző árú fennakadás nélkül bérmentesen visszafogadtatik.

TICHO BERNÁT Minták és árjegyzék ingyen és bérmentesen küldetnek.

kereskedelmi üzlete
Brünnben, Krautmark IS./62. sz. saját házában
küld utánvétellel:

Egy maradék Brünni posztókelmét tisztá gyapjuból, 3,10 méf. hosszút, egy teljes öltözethez 5 frt.	Egy maradék felöltő-kelmét tisztá gyapjuból, 2,10 méf. hosszút, egy teljes felöltőnek 8 frt 50 kr.	Tíz méter terno velourt, tisza a gyapjuból, 60 cm. széleset, minden divatos színben 4 frt.	Tíz méter karrírozott ruhakelmét, 60 cm. széleset, teljes ruhának 2 frt 50 kr.	Egy vég rumburgi oxfordot moshatót, jó minőségűt, teljes 29 róf 4 frt 50 kr.	Egy vég ZEPHIRT, a legjobbat s legdivatosabbat jó férfingeknek és öltözethez, teljes 30 róf 6 frt 50 kr.
Egy maradék Palmerstont, 2,10 méter hosszút, teljes téli kabátnak 5 frt 50 kr.	Egy maradék Mandarint, tisztá gyapjuból, 2,10 méf. hosszút, teljes téli kabátnak 9 frt.	Tíz méter hölgy-kelmét, tisztá gyapjuból, minden divatos színben, kétszeres szélességgel 8 frt.	Egy vég házi vásznat 1/4, 29 róf 4 frt 50 kr. 1/4, 30 róf 5 frt 50 kr.	Egy vég King-szövetet, 1/4 széleset, teljes 30 róf, jobb mint a vászon 6 frt 50 kr.	Egy vég kanevász, 1/4 széles, 30 róf, lila 4 frt 80 kr., vászonnál 30 róf, lila, piros 6 frt.
Egy maradék stájer lodent, 2,25 méf. egy teljes vadász kabátnak 5 frt.	Tíz méter kalmukot, divatos színű, moshatót, 60 cent. széleset 2 frt 70 kr.	Tíz méter Valeria-flanellt. moshatót, főlgyapjuból, legujabb színben, 60 cm. széleset 4 frt.	Tíz méter ruha-barchetet, moshatót, gyönyörű mintákban, 60 cent. széleset 3 frt 50 kr.	Egy vég siffont, C. számút, teljes 30 róf 5 frt 30. CC. sz. legjobb minőségűt 6 frt 50 kr.	Egy vég téli kendőt, 1/4 hosszút, tisztá gyapjuból 1 frt 50 kr.
Uri ingeket, Klattaüt, fehérét v. színeset, 1 rendű 1 frt 80 kr. II. rendű 1 frt 20 kr.	Női ingeket, siffonból, hímézve 3 darab 2 frt 50 kr.	Tíz méter Nigger Lodent. tisztá gyapjuból, legujabbat őszit és téli ruháknak, kétszeresen széleset 5 frt 50 kr.	Egy lótakarót, 190 cm. hosszút, 130 cm. széleset, igen jó minőségűt 1 frt 50 kr.	Egy double velourkendőt, 1/4 hosszút, tisztá gyapjuból 3 frt 50 kr.	
Tíz-tizenkét méter hollandi szőnyegmaradékot, igen tartósat, különböző mintákban 3 frt 60 kr.	Egy ripsz-garnitúrát, mely áll 2 ágy- és 1 asztalterítőből 4 frt 50 kr.	Egy jute-garnitúrát, mely áll 2 ágy- és 1 asztalterítőből 3 frt 50 kr.	Jute- függőnyt, török mintát, teljesen 2 frt 30 kr.	Női juhgyapju kabátot, (Jersey), minden színben, szép szabású 2 frt.	

1941. tk. 887.

Árverési hirdetmény.

A csongrádi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár mint végrehajtható Tekulics János csongrádi lakos végrehajtást szenvedő elleni 740 frt 99 1/2 kr. tőkekövetelés és összes járuléka iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. járásbírószág területén levő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 657. szíjtkben foglalt 2028. rsz. számú 156 nsgöl bökényi földből Tekulics Jánost illető o. é. 130 frtra becsült 1/4 részre, — 5927. rsz. számú 1571. nsgöl térű öreg szőlőből ugyanazt illető 360 frtra becsült 1/4 részre, — 6705. rsz. számú 1669/1000 hold térű öreg szőlőből ugyanazt illető o. é. 600 frtra becsült 1/4 részre, — 6710. rsz. számú 1410/1000 hold térű öreg szőlőből ugyanazt illető o. é. 600 frtra becsült 1/4 részre, — valamint a csongrádi 3071. szíjtkben foglalt Tekulics János nevű levő 9703. rsz. számú 4378/1000 hold térű o. é. 1500 frtra becsült mámai szőlőföldre az árverést a fent ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi január hó 10 ik napján délelőtti 9 órákor a csongrádi kir. jbrószágán tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alol is eladatni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 10 frt 30 krt, — 36 frtot, — 60 frtot, — 60 frtot és 150 forintot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kikialdott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A csongrádi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.

Csongrád, 1887. november 30 án.

Szarka,
kir. jbró.

CSARNOK.

A primadonna papucs.

— Igaz történet a színészeletről. —

Elbeszéli a „TITKÁR.“

Vége.

A báró házasságot ígért Laurának is, és Laura úgy vette ezeket az édes, aranyos ígéretek mint a gyermek, a ki tele ette magát cukorral, mégis szívesen kapkod a tele stanciel után. Szóval igen okos egy nő volt ez a mi primadonnánk. Elfogadta az öreg báró udvarlását s látszólag ápolta is azt a maga javára, bizonyosan ismerően a persza közmódszát: ki ne öntséd régi vizedet, míg új forrásra nem akadsz.

A báró fogatán járt el Laura rendszeren a próbákra Szabói, csipészei egy sajtáságos ösztön sugallatára mind a báróhoz vitték számláikat, sőt a vendéglős is, kinél Laura és a társulat jobb része magát élelmezte, egy udvarias bók kíséretében olyan szépen oda sauzsi rozta Laura három hónapos számláját a „méltóságos ur“ tányerjára, hogy a báró csak akkor vette észre, mikor már kifizette azt.

Még az alárendeltjei, a környezete is ügyes volt ennek a Laurának. Pedig hát nem volt ám az a Laura olyan értelemben vett „ügyes“, mint a hogy azt a rozsvilág magvarázni szereti. Ügyessége egy társzeker volt, melyen művészi hiúsága számára csupán a babért akarta összehordani jól esett neki, ha körülrajongták, ha tömjéneztek. Hiszen azért volt színésznő! Arról azután, hogy a „körülrajongása“ másoknak a zsebe fenekéig lehetett, ő épp úgy nem tehetett, mint a hogy el nem csitíthatta saját szívét, hogy otthon csendes óráiban ne foglalkozzék egy barna fiával, a ki véletlenül szerelmes színésze volt a társulatnak.

Ne higgye senki, hogy a színésznők nem tudnak szeretni. Tudnak s csak ők tudnak igazán! Veszedelmes, mely örvény egy színésznő szerelme! Olyan az, mint a tengeri sziklák szörnye, a százlábu polyp: vagy megöli, vagy maga odavesz.

Laura szerelt, de hát a bárónak nem dicsekedett el ezzel. Vagy tán el is mondta volna, ha egy tréfa nem készült volna a podagrás „méltóságos“ ellen, a ki elég vakmerő volt azt hinni, hogy egy ilyen tűzről pattant gyönyörű tetemtés megelégszik az ő fonyadt ajkával, fenytelen szemével, sipakoló hangjával, melyről a bákus is észrevehette, hogy ezüst gégecsőből erőltetik kifelé.

No bizony!

Mire teremtette volna hát az Isten az életvidor deli ifjúságot 40 R. fokú hóval a szívben, ragyogó szemekkel, melyeknek egy kacintása többet mond három kötet Dumas regényénél? Azután azok a rugékony lépések, az a rezgő, kifejezésteljes lény egészséges ajkai mire

valók, ha nem arra, hogy egy fiatal nő szívét megvegyék s felkeltsék abban a vágyat bolondító édes szerelemre? És hol van megírva, hogy mind ezek varázsa alól a színésznő kivétel? Sehol, legalább Laura nem olvasott ilyenű szabályt s ez volt veszedelme a bárónak.

Elmult a tél; a m—i szini idény is vége felé haladt, — készült a társulat új állomás helyére D—be.

A báró szüntelen ott settenkedett az énekesnő körül, s hogy férj és feleség legyenek, már csak Laura határozott „igen“ szavára volt szükség.

„Nos?“ — kérde a báró belépvé Laura szobájába, a kinek azon kevés idő alatt, míg a báró a kapunál hagyott kocsjától az ajtóig sántikált, alig sikerült azt a barna képu fiut egy ruhátlvány mögé elrejtetni, — „hogy leszünk szép zsurnokok?“

„Minden úgy lesz, a hogy kívánja a báró,“ felelt pajzánul a primadonna, „hanem — — hanem — —“ s e szöknél hátán egybefont karokkal oda állt a sovár tekintetű imádó elé — — „a bárónak előbb el kell fogadni a korlátlan női uralmat és — —“

„Elfogadom; hogyne? . . . persze, hogy elfogodom,“ mokogta a rokkan szerelmes, „elfogadom!“

„De be is kell azt előre bizonyítani, még pedig oly módon, hogy az tudtával legyen a világnak is.“

„Hogyan, mivel?“

Laura majd hogy hangos kacajra nem fakadt.

„Mivel?“ ismétlé a báró kérdését. „Azzal, hogy a nőuralom jelvényét a mai előadásán át keblére tűzve viselni fogja a báró.“

„Jelvényt? A nőuralom jelvénye?“ kérde a báró nagyot nézve. „Aféle jelvény is létezik? Nem is tudtam, pedig kamarási jelvényemtől elkezdve minden hön és nem hön symbolumot ismerek.“

„Oh pedig hát létezik ilyen is“ — erősíté Laura, öltöző asztaláról rózsaszín szalaggal egybefűzött szegedi papucsát hozva a báróhoz s oda tolta azokat annak orrához.

„Ezt viseljem én a mai előadásán?“ kérdezé reménytelen mosolyal a báró.

„Akarom!“

„Megteszem.“

A felagatott uszályok mögől visszafojtott kacagás hangja ütötte meg a báró füleit. Laurára pillantott

„Csuklottam,“ felelt Laura a kérdő tekintetre, — „emlegetnek valahol.“

Utolsó énekes előadását tartotta a társulat. A határlévő két előadás, melyek címe „utolsó előtti“ és „bu csu előadás“ szokott lenni, egy történeti dráma és egy társadalmi szünműben voltak megállapítva. Az utolsó énekes előadás tehát Laurának is bucsufelléptet képezte.

A színház szorongásig megtelt.

A színészek kitünően játszottak s Laura „Szép Helena“ szerepében oly elragadólag nézett ki, hogy mindenki irigyléssel gondolt az öreg báróra mint völe-

gény aspiransra, ki majdan boldog lesz Páris szerepét valóságban lejátszhatni. Oda is tekintett mindenki az I. számú páholyra, hogy lássák a hatást azokon a „méltóságos“ vonásokon.

Egyszerre harsány nevetés, suttogás, végre óriási taps töltötte meg a színházat s minden szem az I. páholyon csüngött, melyben tetőtől talpig salonnässig a báró foglalt helyet, gomblyukában egy pár szegedi papucsos.

Még a színészek is megálltak egy percre s Laura (Helena) Menelaus király vállára dölve úgy kacagott ott a színpad közepén, mint egy nevető galamb.

A báró egy darabig hideg vérral nézte a tündetést, mikor azonban látta, hogy több a kettőnél, dühösen felállt páholyában s aristokratikus finomsággal oda kiáltott a nagy közönségre: „Szamarak, mit nevetek?“

„Ki vele!“ harsant fel száz torokból, mire a báró elvesztvén önállóságát fejére vágott cylinderével rohant ki a páholyajtón, fogatott s csak annyit kiáltott a megremült kocsisnak:

„Haza!“

Többé nem látta senki a bárót M—on. S hogy csendes falusi magányában is minő kedélyhangulatnak örvendett ő méltósága, elbeszélhetné egy azóta M—on járt szintársulat szinlaphordója, a ki a közel falvakba is kirándulva az első színpad kézbesítése alkalmával úgy el lön páholva a hajdani színészbaráttól, hogy többé aranyért sem lehetett volna őt a faluba becsalni.

Laura pedig azóta boldog feleség s kedves „mama,“ és megint csak szegedi papucsokat visel.

A próóság.

Nem lehet vele beszélni. Vendég: Lehet beszélni a tekintetes urral?

Cseléd: Nem!

Vendég: Nincs talán itthon?

Cseléd: De igen!

Vendég: Tehát el van nagyon foglalva?

Cseléd: Nincs!

Vendég: Hát akkor mi az ördögért nem lehet vele beszélnem?

Cseléd: Mert éppen most veri a felesége.

Az sem segíthet. — Hogy van a kedves felesége? Kérdik az elmagyarosodott németet.

— No, rosszul. Kihozattam pedig már a gyulai pápát is hozzá, de azt mondta, nem segít rajta a római bába sem!

Szokásos illem. — Bemutatom önnek hógomat, kinek két hóval ezelőtt halt meg a férje, — Igeu örvendek.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 14 ft — kr
Félévre . . . 7 „ — „
Negyedévre . . . 3 „ 50 „
Egy óra . . . 1 „ 20 „
Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Szalalék nem adatik.

Kiadóhivatal:

Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

Szerkesztési iroda:

Budapest, nádor-utca 7. sz., I. emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Bérmentellen levelek csak
ismert kezektől fogadhatnak el.
Kéziratot vissza nem adnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fel
Franciaország részére pedig
John F. Jones & Cie. Páris-
ban, 31 bis, rue du Faubourg,
Montmartre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a **Pesti Hirlap** megalapítása óta eltelt, a magyar olvasóközönség rokonszenvé évről-évre fokozódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a **Pesti Hirlap** immár tizedik évfolyamát éli, — kétségbevonhatlanul a legkedveltebb és legelterjedtebb lap Magyarországon.

A hazai közönség e pártatlan bizalma és rokonszenvé arról tanuszkodik, hogy a **Pesti Hirlap** mindig híven megartja azt az irányt, melyet maga elé tűzött!

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, **partoktól és kormánytól egyaránt.**

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a **Pesti Hirlap**nak. Határozottan szembeszáll mindazzal, ami e politikának útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé hogy a **Pesti Hirlap** munkatársai között különböző pártállású különböző publicisták szerezzenek. **E függetlenségben rejlik a lap eraje,** melynek fogva megmondhatja az igazat minden irányban, a kormánynak és azt támogató többségnek ép úgy, mint az elleneknek.

A **Pesti Hirlap** vezetői: **Pulszky** Ferenc, ifj. **Ábrányi** Kornél, **Horváth** Gyula, **Eötvös** Károly, **Tócs** Kálmán, **Schvarcz** Gyula, **Borosnyáni** Nándor és dr. **Kenedi** Géza írják.

Ugyancok dolgozataikkal gazdagítják a tárcarovat is, melynek rendes munkatársai azonkívül: **Mikszáth** Kálmán (Scarron), **Agai** Adolf (Csicserei Bors), **Bartók** Lajos, **Polnai** Lajos, **Jakab** Elek, **Kürthy** Emil, **Reviczky**

Gyula, Sebők Zsigmond, **Szecső** Ferenc, **Sziklay** János, **Szterenyi** Hugó stb.

Mikszáth Kálmán ki a „T. Ház” folyósjáról immár bejutott a honatyák közé, országos híre és kedveltségére kapott képviselőházi karcolataiban humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit — partekintet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok vezetői: **Antalik** Károly (országgyűlés és zene), **Luby** Sándor (napi hírek), **Sasvari** Armin (külpolitika), **Schmittel** József (segéd-szerkesztő) stb., mindent elkövetnek hogy az olvasó közönség igényeit a legfokozottabb mérvben kieléntsék.

A szerkesztőség élén, mint irányadó és igazgató lapvezető, **Légrády** Károly lapalapító-főszerkesztő áll. Kinek e térer negyed-századon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a **Pesti Hirlap** a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyét mindig meg is fogja tartani.

Haza- és sülföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a **Pesti Hirlap** közönségét a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükséghez képest mindenhova (még az ország határain túl is), csak hogy közönségét első fő-csásbó láthassa el megfizethető értesítésekkel.

A **Pesti Hirlap** színházi és hírovetta elvitázhatalanul leggazdagabb valamennyi lapokéi közt.

A külföldi iradalom érdekesebb termékeit — regényekben, tárcarajzokban s beszé-lyekben — gondosan megválasztva mutatja be.

Nagy gondot fordít a **Pesti Hirlap** még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szívesen olvasott szerkesztői **üzenetek** közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfő kivétel) két teljes ívet — 16 oldal — **fűlvagott állapotban** ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy **zenemellékletet** is kapnak a lap előfizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma **egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.**

Mindenzen kedvezmények dacára a **Pesti Hirlap** a leg **jobb napilapnak** méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 krral drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Égész évre . . . 14 ft — kr.
Fél évre . . . 7 „ — „
Negyed évre . . . 3 „ 50 „
Egy óra . . . 1 „ 20 „

Flófizetés — legelőszerebben postautalványával — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a **Pesti Hirlap** kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Összetevő-számok kiküldése végett azonban csakis **PESTI** Hirlap irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „Pesti Hirlap“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyílvánított óhajra a **Pesti Hirlap** kiadóhivatala egy héti, ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

TELEFON TÁRSASÁG

Legelőszerebb magyar lap.

RÁCZ FERENCZNEK tőkei földje szabad kézből eladó.
Értekezhetni I. tized 32. számú házánál.

ELADÓ FÖLD.

Hetenként zenemelléklet.